

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 550

гр. Ловеч , 10.09.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, III СЪСТАВ в закрито заседание на десети септември, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ТАТЯНА МИТЕВА
Членове: ПЛАМЕН ПЕНОВ
РАДОСЛАВ АНГЕЛОВ

като разгледа докладваното от ПЛАМЕН ПЕНОВ Въззивно частно гражданско дело № 20214300500375 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 413, ал. 2 ГПК.

Образувано е по частна жалба от „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, с ЕИК ***** против разпореждане № 1055/29.06.2021 г., по ч.гр.д. № 447/2021 г. на РС Тетевен, в частта, с която е отхвърлено заявлението на частния жалбоподател против Л. Г. Т. за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист за сумата от 126,64 лв. – неустойка и 180 лв. – адвокатски хонорар.

В частната жалба са направени оплаквания за неправилност на атакуваното разпореждане, свеждащи се до необоснованост и постановяване при нарушение на съдопроизводствените правила. Излага се несъгласие с изводите на съда относно неравноправния характер на клаузите в договора за мобилна услуга и относно липса на данни за едностранно прекратяване на същия договор. Възразява се и срещу решаващия извод на районни съд, на който се основава отказа да се присъди адвокатско възнаграждение, като жалбоподателят го намира за противоречащ на изложените от заявителя твърдение и ангажираните от него доказателства за заплащане на адвокатско възнаграждение. В частната жалба е направено искане за отмяна на обжалваното разпореждане в атакуваната му част и за издаване на заповед за изпълнение за сумата от 126,64 лв. – неустойка и 180 лв. – адвокатски хонорар.

Частната жалба е допустима, тъй като същата е подадена в срок, против подлежащ на обжалване съдебен акт и от лице, за което е налице правен интерес от обжалване (чл. 413, ал. 2 ГПК). Едноседмичният срок за обжалване по чл. 275, ал. 1, вр. чл. 413, ал. 2 ГПК е спазен, защото атакуваното разпореждане е връчено на 07.07.2021 г., а частната жалба е подадена на 13.07.2021 г., видно от положения върху нея щемпел. За частния

жалбоподател е налице интерес да обжалва разпореждането в атакуваната му част, доколкото с нея е отхвърлено подаденото от него заявление за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист до пълния размер на претендираните вземания (чл. 413, ал. 2 ГПК).

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да отхвърли заявлението по чл. 410 ГПК в обжалваната му част, районният съд е приел, че и след даване на указания, заявителят не е посочил (в сезиращия акт и уточняващата молба) кога длъжникът е уведомен за предсрочно прекратяване на договора, като е изложил съображения за необходимост от излагане на твърдения за този факт, доколкото заявеното основание на претендираната неустойка предсрочното прекратяване на договора. По отношение на адвокатското възнаграждение съдът е обосновал извод за липса на доказателства за действително заплатено такова, доколкото адвокатското дружество не е издало документи в съответствие с разпоредбите на ЗДДС.

Направената от районния съд интерпретация на заявлението и на уточняващата го молба е точна и коректна, а изграденият въз основа на нея извод за липса на твърдения и данни относно уведомяване на длъжника за предсрочното прекратяване на договора – правилен. По същността му, предсрочно прекратяване, на което се позовава заявителя, се свежда до разваляне по чл. 87 ЗЗД на договора за далекосъобщителна услуга. Отправянето на изявление до неизправната страна и достигането му до нея е необходимо и за активизиране действието на неустоечната клауза. Излагането на твърдения в тази насока се налага, с оглед на това, че те се свеждат до правно релевантни факти, които следва да се инкорпорират в заповедта за изпълнение и да се доведат до знанието на длъжника чрез връчването □, заради осигуряване възможност на длъжника да ги оспори, преценявайки дали да възрази срещу вземанията по заповедта, както и заради установяването им в исковото производство, което не би могло да се проведе без излагане на фактически твърдения в исковата молба, идентични на тези в заявлението. При неотстраняване на констатираната нередовност на заявлението, заповедният съд законосъобразно е отказал да издаде заповед за изпълнение за част от посочените в него суми (чл. 411, ал. 2, т. 1 ГПК).

Крайният извод на районния съд за липса на документална обосновааност на извършеното плащане адвокатско възнаграждение също е правилен. След като е регистрирано по Закона за данъка върху добавена стойност (ЗДДС) адвокатското дружество е задължено да издаде фактура (чл. 133, ал. 1 ЗДДС). Документирането на доставките между данъчно задължени по ЗДДС лица се извършва с изброените в чл. 112 ЗДДС документи – фактура, известие към фактура и протокол. Без издаване на някой от тези документи, не би могло да се приеме надлежно удостоверяване на данъчното събитие – предоставяне на услуга от адвоката в полза на търговското

дружество-заявител, доколкото получателят и доставчикът на услугата са данъчно задължени лица по смисъла на чл. 3 ЗДДС. Сама по себе си фактурата не доказва плащането на възнаграждението, но тя служи за доказване на извършена доставка на услуга, респективно на стока, или за получаване на авансово плащане (чл. 133, ал. 1 ЗДДС). Като първичен счетоводен документ по смисъла на чл. 6, ал. 1 ЗСч фактурата е носител на информация за регистрирана стопанска операция, с която следва да се обвърже издаденият документ за извършено плащане по операцията - касов бон или разписка. При липса на такъв документ, не би могло да се приеме, че договорът има характер на разписка за заплатена сума. В това се проявява доказателственото значение на фактурата спрямо заплащане на адвокатското възнаграждение. В този смисъл е неоснователно оплакването в частната жалба за изложение от районния съд мотиви в противоречие с разясненията на ТР-6-13-ОСГТК, т. 1. В същата точка на тълкувателното решение се разглежда въпросът дали договорът за правна помощ има характер на разписка, когато в него е означено, че сумата е платена в брой, но не и документалната обосновааност на извършеното в този случай плащане, при липсата на издаден документ по чл. 112 ЗДДС, когато адвокатът/адвокатското дружество са регистрирани по ЗДДС.

По тези съображения разпореждането в обжалваната му част е правилно и следва да се потвърди.

Водим от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане № 1055/29.06.2021 г., по ч.гр.д. № 447/2021 г. на РС Тетевен, в частта, с която е отхвърлено заявлението на частния жалбоподател „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД против Л. Г. Т. за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист за сумата от 126,64 лв. – неустойка и 180 лв. – адвокатски хонорар.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____